

тъ наченва да искача не чистъ водородъ, а смѣсенъ съ кислородъ. А смѣсъ отъ тия два газове е твърдѣ опасна, защо то при най малко приближаване на огньъ тъ пламнува съ страшно пукване и екъ, отъ това ти е и известна подъ името *егрмлящ газъ*. Ще рѣче, ако при описаний отъ насъ опитъ преди време запалишъ газъ тъ, кой искача изъ трѣбкѫтъ, то боцата ще ся прѣсне на късове и може злѣ да нарани сички, кои наблюдаватъ опитъ тъ. Нѣ, когато ся почака, какъ то вече казахме, до дѣто сичкъ въздухъ искочи изъ боцѫтъ, и като ся поддържа развиванието на водородъ тъ съ постепенно притуряние отъ сярижъ кислотъ, може безъ страхъ да ся доближи, до трѣбкѫтъ, съ запаленъ книжкѫ: връхъ дупкѫтъ тосъ часъ ще ся яви малъкъ слабъ пламъкъ отъ синь цвятъ, кой то ще гори до тогава, до дѣто въ боцѫтъ ся развила водородъ тъ.

18. Опыты надъ водородъ тъ и приготвяниe на водъ.

Пламъкъ тъ на водородъ тъ съвсѣмъ не свѣти тѣй, какъ то пламъкъ тъ на освятителни газъ; той по скоро прилича на малъкъ ламъкъ, коя ся пали съ спиртъ. За пълна яркость на този пламъкъ не достига въглеродъ. За да ся увѣримъ въ това, стига само да духнемъ въ този пламъкъ дымъ отъ сыгарята, и той тосъ-часъ ще получи по голямъ силъ и ще освѣти стаѣтъ съ мъгновенъ яръкъ свѣтъ. Нѣ при сичкѫтъ слабинъ на свѣтъ тъ, пламъкъ тъ на водородъ тъ е толкози горѣщъ, щото, при донѣйдѣ значителенъ токъ, въ него може да ся растопи стъкло то. Стъклена та трѣбка, на пр., като ся подвъргне на този пламъкъ, подиръ няколко мъгновения става толкози мека, щото тя може да ся пригънива и да ся протака какъ то щемъ.

Твърдѣ любопитенъ опитъ надъ водородъ тъ мо-